

TRÄDGÅRDENS FOLK – KAPITEL 18

Trädgårdens folk:

Boktitel: Berättelser från Koranen

Författare: Ibn Kathir

I Allahs, den Nådigastes, den Barmhärtigastes, Namn

Allah den Allsmäktige säger:

{Sannerligen, Vi har prövat dem liksom Vi prövade trädgårdens folk, när de svor att plocka frukterna från (trädgården) på morgonen. Utan att säga: Insha'Allah (om Allah vill). Då gick en hemsökande (eld) från er Herre förbi (trädgården) på natten och brände den medan de sov. Så blev (trädgården) svart på morgonen, som en beckmörk natt (i fullständiga ruiner). Sedan ropade de till varandra så snart morgonen grydde.

De sade: "Gå till er åker på morgonen, om ni vill plocka frukterna." Så gick de därifrån och samtalade i hemlighet lågmält (och sade): Ingen fattig man (Miskin) skall komma in i den idag. Och de gick därifrån på morgonen med stark avsikt, i tron att de hade makt (att hindra de fattiga från att ta något av frukterna därifrån). Men när de såg (trädgården) sade de: "Sannerligen, vi har gått vilse." (Då sade de): "Nej! Sannerligen är vi berövade (frukterna)!"

De bästa bland dem sade: "Har jag inte sagt det till er? Varför säger ni inte: Insha' Allah (om Allah vill)." De sade: "Ära vare vår Herre! Sannerligen, vi har varit Zalimun (felgörare)." Sedan vände de sig mot varandra och klandrade. De sade: "Ve oss! Sannerligen, vi var Taghun (överträdare och olydiga).

Vi hoppas att vår Herre i utbyte ska ge oss en bättre (trädgård) än denna. Sannerligen, vi vänder oss till vår Herre (och önskar gott så att Han må förlåta våra synder och belöna oss i livet efter detta). Sådant är straffet (i detta liv), men sannerligen är straffet i livet efter detta större om de bara visste}. (Al-Qalam, 17-33)

Detta är ett exempel som Allah den Allsmäktige satt för Quraishs polyteister, då Han gynnade dem genom att sända den ärade och store profeten Muhammed (frid vare med honom), men de förnekade honom och förkastade det han hade gett dem.

Allah den Allsmäktige säger: ***{Har ni inte sett dem som har förvandlat Allahs välsignelser till otro (genom att förneka profeten Muhammed (frid vare med honom) och hans islamiska budskap) och fått sitt folk att bo i förstörelsens hus? Helvetet, där de kommer att brinna, – och vilken ond plats att bosätta sig på!}***. (Ibrahim, 28, 29) Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) sa: De är Quraishs polyteister som liknades vid människorna i trädgården som innehöll olika frukter och växter som var mogna och tiden för deras skörd har kommit. Således säger Han, ära vare Hans: ***{När de svor}*** i hemlighet ***{att plocka frukterna från (trädgården)}*** dvs. att skörda den; ***{på morgonen}*** för att inte bli sedda av vare sig en fattig eller en behövande och tvingas donera eller ge dem någon av dess frukter.

Så svor de vid detta utan att säga "Om Allah vill". Följaktligen satte Allah, den Allsmäktige, dem oskadlig och sände över deras trädgårdseld som brände ner den och lämnade ingenting kvar därav. Han, Ära vare Hans, säger: ***{Sedan gick en hemsökelse (eld) från er Herre förbi över (trädgården) på natten och brände ner den medan de sov. Så blev (trädgården) svart på morgonen, som en beckmörk natt (i fullständiga ruiner)}***.

Allah den Allsmäktige säger: ***{Sedan ropade de till varandra så snart morgonen grydde}***, dvs. de steg upp på morgonen och ropade till varandra och sade: ***{Gå till er åker i morgon bitti, om ni vill plocka frukterna}***, dvs. gå tidigt till er trädgård och plocka frukterna innan de fattiga och behövande kommer för att be er om välgörenhet.

Berättelsen lyder: *{Så de gav sig av, samtalandes i hemlighet, lågmälda}*, dvs. talandes med varandra i lågmäld röst och sade: *{Ingen fattig man skall komma in i er idag}*, dvs. de kom överens om det och överlade det till varandra. Berättelsen fortsätter: *{Och de gick på morgonen med stark avsikt, i tron att de hade makt (att hindra de fattiga från att ta något av frukterna därifrån)}*, dvs. de gick ut med allvar, makt och stark ond avsikt.

Ikrimah och Ash-Shu`abi sade: *{Och de gick därifrån på morgonen med starka avsikter}*, dvs. raseri och onda avsikter mot de fattiga. *{Men när de såg (trädgården)}*, dvs. när de nådde sin trädgård och fann vad som hade hänt med den, *{sa de: Sannerligen, vi har gått vilse}*, dvs. vi har tappat vägen till vår egen trädgård, då sade de: *{Nej! Sannerligen är vi berövade (frukterna)!}*, dvs. vi har blivit straffade på grund av våra onda avsikter och berövades vår jords välsignelse.

Och, *{den bästa bland dem sade}* Ibn `Abbas (Må Allah vara nöjd med honom), Mujahid och andra sade: Han var den bästa och den mest måttfulla och rättfärdige bland dem alla. *{Har jag inte sagt till er: varför säger ni inte: Insha`Allah (Om Allah vill)}*, det sades: Att säga ett gott ord istället för vad ni har avsett. *{De sade: "Ära vare vår Herre! Sannerligen, vi har varit Zalimun (felgörare)." Sedan vände de sig mot varandra och klandrade. De sade: "Ve oss! Sannerligen, vi var Taghun (överträdare och olydiga)}*, de ångrade och visade sorg när båda kunde göra dem ingenting, och de erkände sin syndfulla gärning efter att de hade blivit straffade och allt detta var förgäves.

Det sades: Att de var bröder och att de ärvde trädgården från sin avlidne far som brukade ge mycket i välgörenhet. Men när de ägde trädgården förnekade de sin avlidne fars handlingar och avsåg att beröva de fattiga dess frukter. Därefter straffade Allah, den Allsmäktige, dem och gav dem det strängaste straff. För detta befallde Allah, den Allsmäktige, att välgörenhet skulle tas från frukter och att den helst skulle betalas på skördedagen. Han säger: *{Åt av deras frukt när den mognar, men betala vad som är skyldigt dem (dess Zakat, enligt Allahs befallningar 1/10:e eller 1/20:e) på skördedagen}*. (Al-An`am, 141)

Det sades: De var från Jemen, från en stad som heter "Darwan". Det sades också: De var från Abessinien. Allah vet bäst!

Allah den Allsmäktige säger: *{Sådant är straffet}*, dvs. så här straffar Vi dem som inte lyder Vår befallning och inte visar vänlighet mot de behövande bland Våra skapelser. *{Men sannerligen är straffet i livet efter*

detta större} än straffet i detta liv {om de bara visste}.

Denna berättelse liknar Allahs ordspråk: *{Och Allah ger exempel på en stad som bodde trygg och nöjd: dess försörjning kom till den i överflöd från alla platser, men den (dess folk) förnekade Allahs gunst (med otacksamhet). Så lät Allah den smaka extrem hunger (svält) och rädsla på grund av det (onda, dvs. att förneka profeten Muhammed (frid vare med honom)) som de (dess folk) brukade göra. Och sannerligen, en Sändebud (Muhammed (frid vare med honom)) hade kommit till dem från deras kretsar, men de förnekade honom, så plågan drabbade dem medan de var Zalimun (polyteister och orättfärdiga)}.* (An-Nahl, 112, 113) Det sades att detta exempel var av Meckas folk satt för sig själva och sannerligen, det finns ingen motsägelse i detta. Allah vet bäst!

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«GROTTANS FOLK FRÅN KAPITEL 18](#)

[ALLAHS STRAFF PÅ ELEFANTENS ÄGARE»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)